

prof.dr hab.Danuta Strahl

## Recenzja

pracy doktorskiej mgr Aleksandry Kwiatkowskiej p.t. „Rola Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego w społeczno-ekonomicznym przekształceniu polskich regionów” napisanej w Zakładzie Ekonometrii Przestrzennej pod kierunkiem prof. dr hab. Waldemara Ratajczaka

Przynależność Polski do Unii Europejskiej wyznacza wiele wymiarów oceny jej wpływu na procesy cywilizacyjne, społeczne, ekonomiczne naszego kraju, w odniesieniu do różnych podstaw tej oceny tj. czasowych i przestrzennych. Autorka recenzowanej rozprawy doktorskiej spośród szerokiego pola wyboru możliwości tej oceny wybiera precyzyjnie określony zakres wskazując na ocenę wpływu Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego w społeczno-ekonomicznym przekształceniu polskich regionów. Wybór ten jest uzasadniony zamkniętym programem ZPOPR o określonym celu posiadającym odpowiedni zakres informacji źródłowych jak też hierarchią, priorytetami polityki regionalnej UE. Chęć na chwile zatrzymać się oceniając wybór problematyki pracy na cywilizacyjnym aspekcie przynależności Polski do UE. Wartą uwagi charakterystykę cywilizacji przedstawił francuski historyk Fernand Braudel w dziele „Gramatyka cywilizacji”. W jego ujęciu cywilizacje są: a) przestrzeniami („Każdą cywilizację można zlokalizować na mapie”); b) społecznościami (są lustrem lub maszyną zapisującą napięcia i zmagania społeczne); c) gospodarkami („Każda społeczność, każda cywilizacja jest uzależniona od czynników ekonomicznych, technologicznych, biologicznych i demograficznych”); d) mentalnościami zbiorowymi („Każda epoka ma własne widzenie świata i rzeczy, własną mentalność zbiorową, która przenika całe społeczeństwo i kieruje jego poczynaniami”); e) trwałością, a jej podstawą są „instytucje długiego trwania”. To bardzo głębokie zatrzymanie naszej uwagi przez uczonego na problemie cywilizacji ma szczególne uzasadnienie dla analizy regionalnej przestrzeni europejskiej. Myślę, że regiony europejskie z zapleczem instytucjonalnym to instytucje długiego trwania, w których wskazane tu wymiary tworzą obraz ich przekształcania. Autorka rozprawy wprowadza to tytułu bardzo ważne pojęcie jakim jest przekształcania regionów polskich i choć nie rozwinęła tego problemu to tematyka pracy, jej zakres i cel wpisują się w wciąż aktualny i wciąż wymagający analiz badawczych a w szczególności opartych na teoriach i metodach naukowych oceny procesów rozwojowych regionów Polski w perspektywie przynależności do UE.

Autorka definiuje cel pracy jako *ustalenie roli Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego (ZPORR) w procesie rozwoju polskich regionów*. Jako cele szczegółowe wyznacza: 1. analiza efektów ZPORR w ujęciu przestrzennym; 2. identyfikacja oddziaływania ZPORR na zmiany w administracji publicznej. Postawione pytania badawcze: 1. Czy ZPORR oddziaływał równomiernie na polskie regiony? 2. Czy fundusze ZPORR poprawiły jakość funkcjonowania polskiej administracji- zarówno rządowej jak i samorządowej? rozwijają zakres celów szczegółowych. Autorka stawia też trzy hipotezy

badawcze tj. 1. Fundusze ZPORR przede wszystkim przyczyniły się do rozwoju regionów silniejszych (o wyższym PKB per capita). 2. Fundusze ZPORR oddziaływały na regiony zgodnie z modelem autokorelacji czasoprzestrzennej. 3. Fundusze ZPORR poprawiły jakość funkcjonowania polskiej administracji – zarówno rządowej, jak i samorządowej, które powinny wyznaczyć kierunek i tok badawczy. Dla realizacji celu pracy, weryfikacji hipotez badawczych, odpowiedzi na postawione pytania Autorka zastosowała odpowiednie metody badawcze i przestudiowała odpowiednie materiały źródłowe, w tym sprawozdania z realizacji ZPORR pozwalające na pozyskanie niezbędnych informacji. Struktura formalna pracy wprowadza znaczącą część badań do Aneksu. O ile zasadne jest ujęcie w nim szczegółowych wyników badań ankietowych to takie jego elementy jak np. Ekonomiczne teorie wzrostu regionalnego, wykaz zmiennych stanowiących podstawę dla głównego badania przeprowadzonego w pracy oraz prezentacja podstaw teoretycznych przyjętej metody badawczej odpowiednio zorientowane na problematykę pracy i jednocześnie odpowiednio uszczegółowione, podniosły by zwartość pracy, przyniosły by głębsze ujęcie tła teoretycznego dla rozprawy doktorskiej jak i interpretacji uzyskanych wyników. Wprowadzenie do aneksu–modelu Polyi i Eggenbergera też nie jest zrozumiałe, gdyż Autorka nie obwołuje się do tego modelu na przykład przy interpretacji wyników badań czy podejściu metodycznym. Należy w tym miejscu zgodzić się z Doktorantką, iż teorie ewolucyjne rozwoju regionalnego są bliższe wyjaśnieniu paradygmatów regionalnej polityki Unii Europejskiej, gdyż jak słusznie stwierdza Autorka pracy, w odróżnieniu od teorii neoklasycznych, skupionych w *dużej mierze na problemach równowagi i modelach statycznych, zakładają, iż interwencjonizm jest nieodzownym czynnikiem rozwoju*. Autorka w teoriach ewolucyjnych wskazuje na podejście teoretyczne jakim jest „Koncepcja zależności od ścieżki”. Zważywszy na wybór metody badawczej jest to wybór bardzo trafny ale szkoda że Autorka nie komentuje tego wyboru w kontekście stosowanych metod badawczych a w interpretacji uzyskanych wyników nawiązuje do tej teorii śladowo. Struktura pracy jest wewnętrznie niejednolita i nie uzasadnia wyodrębniania, w ramach jednego podrozdziału jednego punktu- jak np. w rozdziale czwartym i szóstym. W rozdziale trzecim przyjęte podpunkty podrozdziału pierwszego i jedyne w tym rozdziale mogłyby stanowić po prostu podrozdziały, gdyż tytuł rozdziału trzeciego nie wymaga powtórzenia jakie sygnalizuje podrozdział 3.1. Struktura pracy nadmiernie gromadzi w tytule rozdziału 1 go problemy, które można było ująć wspólnym tytułem akcentując aspekt teoretyczny. Wprowadzenie do aneksu opisowych elementów pracy sprawiło, iż niektóre części pracy zasadniczej zostały ograniczone do 2 stron. Zatem struktura pracy wraz z aneksem nie jest przejrzysta, choć być może Autorka chciała uniknąć na przykład prezentacji w części zasadniczej pracy, znanych zasad instrumentów polityki regionalnej, co jest zrozumiałe i uwagę czytelnika skupić na fundamentalnej części pracy, którą jest wykorzystaniu metody STPCA. Oczywiście uwagi dotyczące struktury pracy mają charakter formalny ale przyjęta przez Autorkę struktura pracy nie zawsze precyzuje aspekt problemowy. Na przykład rozdział 6 zatytułowany „Oddziaływanie funduszy ZPORR na zmiany w administracji publicznej” w swojej wewnętrznej strukturze wprowadza oczywisty podtytuł Wyniki badania ankietowego. Praca by zyskała na przejrzystości gdyby np. ten podtytuł zawierał odniesienie do realizowanego problemu badawczego co jest szczegółowo ujęte w Aneksie .

Bardzo interesujący, wartościowy i kluczowy piąty rozdział pracy Czesoprzestrzenne efekty oddziaływania funduszy ZPORR na rozwój polskich regionów pełniej by zapowiadała oryginalność pracy i wartość metodyczną. Gdyby już w tytule np. wskazywał na wykorzystanie metod do określonego celu. Mimo wskazanych uwag, chcę stwierdzić, iż struktura pracy i części Aneksu prowadzą do realizacji celu rozprawy doktorskiej „Rola Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego w społeczno-ekonomicznym przekształceniu polskich regionów”.

Chcę podkreślić, iż Autorka bardzo trafnie dokonuje wyboru zakresu badawczego formułując cele szczegółowe i stawiając hipotezy badawcze. Hipotezy bowiem odnoszą się zarówno do aspektu poznawczego jak i metodycznego. Weryfikacja hipotezy, iż „Fundusze ZPORR oddziaływały na regiony zgodnie z modelem autokorelacji czasoprzestrzennej wymagała od Autorki pogłębionej wiedzy modelu autokorelacji przestrzennej jak i wnikliwości analitycznej w obserwacji i ocenie procesów rozwojowych w regionach i przede wszystkim opanowania nowatorskiej zaawansowanej metody Przemysłowo-Czasowych Składowych Głównych (STPCA), w szczególności gdy brak jest dla tej nowo powstałej metody bogatych doświadczeń aplikacyjnych dotyczących umiejętnego przystosowania do potrzeb diagnostycznych w zakresie ustalenia efektów przestrzennych wykorzystania funduszy ZPORR w polskich regionach. Z kolei weryfikacja hipotezy badawczej, iż fundusze ZPORR poprawiły jakość funkcjonowania polskiej administracji – zarówno rządowej, jak i samorządowej jest oryginalnym polem badawczym i właściwym zamysłem Doktorantki, w szczególności w powiązaniu z pozostałymi celami szczegółowymi pracy, jak i w kontekście celu zasadniczego jakim jest „ustalenie roli Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego (ZPORR) w procesie rozwoju polskich regionów”, wskazuje bowiem na jakościowe pole oddziaływania ZPORR w aspekcie cywilizacyjnym i kulturowym. Recenzowana rozprawa doktorska wskazuje jednoznacznie na bardzo zaawansowany warsztat badawczy Doktorantki, który wykorzystuje nie tylko wspomnianą już zupełnie nową metodę modyfikującą klasyczną tzw. metodę głównych składowych włączając aspekty przestrzenno-czasowe ale również : metodę testowania zgodności odpowiedzi respondentów (współczynnik konkordancji Kendalla i Smitha oraz test chi kwadrat) - wykorzystaną dla potwierdzenia zgodności i wiarygodności ocen formułowanych przez ankietowanych; metody kartografii oraz grafiki komputerowej, dla prezentacji danych. Wspomniana metoda Przemysłowo-Czasowych Składowych Głównych (STPCA), co chcę wyraźnie podkreślić, jest szczególnie przydatną metodą dla badań w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna ponieważ pozwala na zintegrowane analizy społeczno-ekonomiczne i przestrzenne w ujęciu dynamicznym. Praca jest oparta o literaturę przedmiotu, choć dobór najnowszej literatury jest ograniczony do kilkunastu pozycji, co szczególnie jest widoczne przy dyskusji nad konkurencyjnością regionów. Być może wynika to z okresu badawczego związanego z celem pracy obejmującego lata 2004-2009 (okres realizacji ZPORR ). Natomiast bardzo staranny i bogaty jest zestaw materiałów źródłowych jak krajowe i unijne akty prawne, materiały planistyczne, dokumentacja badań ewaluacyjnych, sprawozdania z realizacji ZPORR, które pozwoliły na żmudne ale cenne pozyskiwanie niezbędnych danych statystycznych do podjęcia zasadniczych badań oraz bazy danych statystyki publicznej -BDL. Chcę podkreślić, iż Autorka dokonała

wnikliwej analizie 80 sprawozdań z realizacji ZPORR w poszczególnych regionach Polski. Analiza ta pozwoliła na ustalenie przebiegu i skuteczności implementacji ZPORR w regionach, w szczególności na ustalenie tempa wykorzystania funduszy ZPORR, rodzajów i celów projektów, na które przeznaczane były fundusze, czynników, które decydowały, że dany region był sprawniejszy w wykorzystywaniu funduszy ZPORR. Odnosząc się do rdzenia pracy a więc wykorzystania opracowanej na Wydziale Geografii Społeczno-Ekonomicznej UAM oraz Wydziale Matematyki i Informatyki UAM metody Przestrzenno-Czasowych Składowych Głównych chcę podkreślić jej szczególną przydatność dla realizacji zasadniczego celu rozprawy doktorskiej, gdyż metoda ta uwzględnia zmienność przestrzenną a więc możliwość oceny wzajemnego położenia badanych obiektów, w przypadku recenzowanej pracy-regionów Polski. Doktorantka zarówno w części zasadniczej pracy jak i w Aneksie przedstawiła Podstawy teoretyczne Przestrzenno-Czasowych Składowych Głównych (STPCA) a także dość ogólnie algorytm wyznaczania czaso-przestrzennych składowych głównych. Doktorantka zwraca uwagę na zawsze dyskusyjny problem przyjęcia macierzy wag zarówno w konstrukcji jak i empirycznej interpretacji współczynników autokorelacji przestrzennej, choć dominuje tu podejście uwzględnienia proporcji ogólnej wariancji zmiennych wyjaśnionej przez dwie, w kolejności pierwsze przestrzenno-czasowe składowe główne. Przedstawiła również Wykaz 27 zmiennych przyjętych na potrzeby analizy czaso-przestrzennej wybierając dwa priorytety tj. Priorytet 1 Rozbudowa i modernizacja infrastruktury służącej wzmocnieniu konkurencyjności regionów – ODDZIAŁYWANIE REGIONALNE w tym cztery działania oraz Priorytet 3 Rozwój lokalny – ODDZIAŁYWANIE LOKALNE -trzy działania ale bez uzasadnienia tego wyboru. Doktorantka, przy wielkiej staranności, na podstawie regionalnych sprawozdań ZPORR dla lat 2004, 2005, 2006, 2007, 2008 ustaliła wartości tych zmiennych. W pracy do identyfikacji autokorelacji przestrzennej w społeczno-ekonomicznych efektach ZPORR mamy wdrożone dwa podejścia: z wykorzystaniem współczynnika C-Gearego oraz z wykorzystaniem złożonego współczynnika I-Morana. Doktorantka idąc drogą Autorów metody Przestrzenno-Czasowych Składowych Głównych, w podejściu z wykorzystaniem współczynnika C-Gearego w swojej analizie uwzględnia 9 macierzy ze względu na: 1) wielkość procentową objaśnionej wariancji całkowitej, 2) zastosowaną metodę analizy skupień (Warda), 3) skonstruowane kartogramy. Interpretacja wyników badań jest oszczędna choć uzupełniona bardzo wyrazistymi rycinami. Przedstawione w pracy ryciny jak i tabele dokumentują odpowiednio występowanie autokorelacji dodatniej i ujemnej. Informacje te są uzupełniane przez dendrogramy - wskazujące na grupowanie metodą Warda regionów korzystających z funduszy ZPORR a także rysunki przedstawiające rzuty 16 regionów w przestrzeni pierwszej i drugiej składowej głównej. Szkoda, że Doktorantka nie dokonała głębszej interpretacji swoich bardzo interesujących i oryginalnych wyników badawczych, choć rozumiem ograniczenia w interpretacji metody głównych składowych. I tak na przykład dyskusyjność autokorelacji województw: dolnośląskiego i śląskiego może też wynikać ze zróżnicowania gęstości zaludnienia -specyficznej cechy regionu śląskiego, co również sugeruje wnioski Autorki, iż w regionach tych są różnice we wsparciu projektów w gminach do 100 tys. mieszkańców. W podejściu drugim z wykorzystaniem złożonego współczynnika I-Morana Doktorantka spośród 9 macierzy wybiera do ustalenia dodatnich i ujemnych składowych przestrzennoczasowych, macierz  $W_6$  – zawierającą podwójnie potęgowane odległości między regionami. Wybór ten Autorka właściwie uzasadnia udziałem składowej w wyjaśnianiu

wariancji całkowitej macierzy obserwacji, oraz przestrzennym rozkładem skupień wskazującym na rodzaj przestrzennej autokorelacji. Potwierdzenie przestrzennej autokorelacji regionalnej dodatniej i ujemnej przedstawiono na odpowiednich rycinach, tabelach, rzutach 16 regionów w przestrzeni pierwszej i drugiej składowej głównej, dendrogramach przedstawiających wyniki grupowania metodą Warda regionów korzystających z funduszy ZPORR.

Wykorzystanie nowej metody Przestrzenno-Czasowych Składowych Głównych do weryfikacji hipotezy, iż fundusze ZPORR oddziaływały na regiony zgodnie z modelem autokorelacji czasoprzestrzennej to niewątpliwie osiągnięcie Doktorantki i bardzo silna strona rozprawy doktorskiej wskazująca zarówno na Jej zaawansowany warsztat metodyczny i analityczny jak i na umiejętność formułowania problemów badawczych integrujących różne zakresy wiedzy (dyscypliny naukowe) i podejścia badawcze. W ocenie tych wyników trzeba jednak pamiętać, iż określa ona relacje współwystępowania zjawisk nie zaś ich relacje przyczynowe. Również chcę podkreślić bardzo wartościową próbę Doktorantki dotyczącą oceny oddziaływania funduszy ZPORR na zmiany jakości pracy w administracji publicznej. Zintegrowanie tych problemów tj. oceny wpływu funduszy ZPORR na przekształcanie regionów Polski z uwagi na ład społeczno-gospodarczy z oceną wpływu tych funduszy na jakość pracy administracji publicznej jest pomysłem oryginalnym, gdyż na ogół analizy takiej szukają kryteriów oceny w wewnętrznych czynnikach warunkujących jakość administracji. Natomiast podejście Doktorantki zwraca uwagę na złożoność problemu i wskazuje na możliwość wpływu na jakość pracy administracji norm instytucjonalnych, które mogą determinować i wymuszać zachowania projakościowe. W celu weryfikacji hipotezy badawczej „iż Fundusze ZPORR poprawiły jakość funkcjonowania polskiej administracji – zarówno rządowej, jak i samorządowej” i odpowiedzi na pytania badawcze Autorka rozprawy przeprowadziła odpowiednie badania ankietowe, których wyniki przedstawia w ostatnim rozdziale pracy oraz Aneksie 14, 15 i 16. W analizie danych wynikających z badań kwestionariuszowych do weryfikacji zgodności opinii wypowiedzianych przez respondentów wykorzystane zostały współczynniki konkordancji Kendalla i Smitha. Próba badawcza (450 osób) została określona właściwie. Ankietę skierowano do kadry zarządzającej i pracowników merytorycznych wszystkich instytucji zaangażowanych we wdrażanie ZPORR. Kwestionariusz zawierał 9 pytań, które pozwoliły na realizację celu badawczego i weryfikację sformułowanej w tym zakresie hipotezy. Interpretacja Autorki otrzymanych wyników badań jest wnikliwa, zachowująca odpowiednie zasady wnioskowania statystycznego i merytorycznego. Generalny wniosek jest bardzo oczekiwany, iż ZPORR wymusił stosowanie określonych procedur, które mogły być wykorzystywane przy realizacji programów krajowych i poprawił jakość pracy administracji publicznej. Chcę zwrócić uwagę na bardzo precyzyjny i szczegółowy opis badań ankietowych przedstawionych w Aneksie, jak np. cztery macierze uporządkowań dla każdego pytania badawczego, znakomite graficzne przedstawienie poszczególnych etapów badawczych.

Oceniając realizację celu rozprawy doktorskiej chcę stwierdzić, iż został on zrealizowany jak i zostały zweryfikowane postawione hipotezy badawcze. Autorka rozprawy zbyt skromnie zaprezentowała swoje rezultaty badawcze, przedstawiając interpretację tych wyników i wnioski badawcze. Wynika to być może z tendencji osób zajmujących się metodami

statystycznymi, wielowymiarową analizą statystyczną, którzy widzą znacznie więcej patrząc na modele, wzory, algorytmy i uznają te informacje za bardzo diagnostyczne i wystarczające. Mimo tych oszczędnych wniosków, Autorka przeprowadzonymi badaniami i ich wynikami przekonywująco stwierdza, iż zrealizowała cel pracy, wyniki badań pozwoliły na udzielenie odpowiedzi na pytania badawcze jak i przeprowadzenie weryfikacji hipotez badawczych. Niewątpliwie zasadniczy rdzeń pracy zakreśliła analiza społeczno-gospodarczych i przestrzennych efektów ZPORR i jej podstawa metodyczna oparta na nowatorskiej opracowanej na Wydziale Geografii Społeczno-Ekonomicznej UAM oraz Wydziale Matematyki i Informatyki UAM - metodzie Przestrzenno-Czasowych Składowych Głównych (STPCA). Chcę zwrócić uwagę na rzetelność badań przeprowadzonych przez Doktorantkę. Autorka rozprawy, jak już wspomniałam, poddała wnikliwej analizie 80 sprawozdań z realizacji ZPORR w poszczególnych regionach. Analiza ta pozwoliła na ustalenie, jak przebiegała implementacja ZPORR w regionach, w szczególności na jakie projekty przeznaczane były fundusze, w jakim tempie wdrażany był program, jakie czynniki sprawiły, że dany region był sprawniejszy w wykorzystywaniu funduszy ZPORR. Analizy te uzupełniono badaniami ankietowymi, w których poszukiwano odpowiedzi na pytanie- jaki wpływ miały procesy wdrożeniowe ZPORR na jakość działalności administracji publicznej.

W zakończeniu pragnę stwierdzić, iż praca doktorska mgr Aleksandry Kwiatkowskiej p.t. "Rola Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego w społeczno-ekonomicznym przekształceniu polskich regionów" napisana w Zakładzie Ekonometrii Przestrzennej pod kierunkiem prof.dr hab. Waldemara Ratajczaka spełnia wymogi określone w Ustawie, gdyż jest oryginalnym rozwiązaniem problemu naukowego dotyczącego oceny roli Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego w społeczno-ekonomicznym przekształceniu polskich regionów. Autorka rozprawy wykazała się odpowiednią wiedzą teoretyczną z zakresu modelowania wielowymiarowego, metod klasyfikacji oraz ekonomicznych teorii wzrostu regionalnego w tym koncepcji zależności od ścieżki a także umiejętnością stosowania zaawansowanych metod statystyczno-ekonometrycznych w ocenie rozwoju regionalnego. Autorka w ocenie tej wykazała się: - bardzo dojrzałym metodycznie warsztatem badawczym, umiejętnością zastosowania nowatorskiej, opracowanej w UAM metody Przestrzenno-Czasowych Składowych Głównych (STPCA), umiejętnością formułowania celów i hipotez badawczych oraz ich weryfikacji, prowadzenia analizy i wnioskowania. Wykorzystane w rozprawie doktorskiej metody analityczne, w tym metody modelowania, metody wielowymiarowej analizy danych są metodami wpisującymi się w zakres dyscypliny geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna. Rezultaty badań zostały przez Doktorantkę odniesione do postawionych hipotez i pytań badawczych. Ponadto odniesienie w pracy oceny rozwoju regionalnego do modelu autokorelacji czasoprzestrzennej tworzy nowe podejście metodyczne. Sformułowane w pracy wnioski oceniają stopień weryfikacji postawionych hipotez, a dociekliwość Autorki widoczna jest w prowadzeniu narracji całej pracy, co pozwala stwierdzić, że mgr Aleksandra Kwiatkowska jest przygotowana do prowadzenia samodzielnych badań naukowych.

Mimo wskazanych uwag dotyczących interpretacji wyników badań, osadzenia pracy w warstwie teoretycznej w tym teorii rozwoju regionalnego (co oczekuję, że przedstawi szerzej

podczas publicznej obrony pracy) stwierdzam, iż recenzowana praca doktorska p.t. "Rola Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego w społeczno-ekonomicznym przekształceniu polskich regionów" wnosi do dorobku naukowego w zakresie oceny roli Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego w społeczno-ekonomicznym przekształceniu polskich regionów wartość poznawczą, identyfikując oddziaływanie Funduszy ZPORR na regiony jako zgodne z modelem autokorelacji czasoprzestrzennej jak też identyfikując wpływ tych funduszy na jakości pracy administracji publicznej. Identyfikacja ta jest podparta bardzo wyspecjalizowanym aparatem formalno- analitycznym. Szczególnie chcę podkreślić bardzo bogate i zaawansowane metodycznie badania zorientowane na ocenę wpływu Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego na jakość pracy administracji publicznej...

Stwierdzam więc, iż praca doktorska mgr Aleksandry Kwiatkowskiej p.t. "Rola Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego w społeczno-ekonomicznym przekształceniu polskich regionów" spełnia wymogi określone w Ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym w związku z art. 179 ust. 1 ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 3 lipca 2018r. i w związku z tym stawiam wniosek o dopuszczenie jej do kolejnego etapu postępowania tj.-do publicznej obrony.

D. Anas